

Φθιώτιδος Συμεών: Ο Άγιος Τρύφων δικαιώνει τον Τελώνη και μας εισάγει στο Τριώδιο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Τρύφωνος του Συλλόγου Αμπελουργών Νομού Φθιώτιδος στην είσοδο της πόλεως Λαμίας ιερούργησε την Κυριακή του Τελώνου και του Φαρισαίου, 1 Φεβρουαρίου 2026, σε απευθείας μετάδοση από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.](#)

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Συμεών χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Γνωρίζουμε πολύ καλά, ότι ο άνθρωπος εκφράζει τον εσωτερικό του κόσμο, την πνευματικότητά του, την ποιότητα του ήθους και του χαρακτήρα του με πολλούς τρόπους άλλοτε με εκφράσεις γλωσσικές άλλοτε με έργα και με πράξεις ή παραλείψεις και άλλοτε ακόμη και με τη γλώσσα του σώματος. Και μία τέτοια παρουσίαση μεταξύ των άλλων μας προσφέρει σήμερα ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός στην αρχή του Τριωδίου, σε μία νέα δηλαδή πνευματική περίοδο στην οποία εισήλθαμε και η οποία ξεκινά με την παραβολή του Τελώνου και του Φαρισαίου και τονίζει ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός κάποιες λεπτομέρειες, οι οποίες δεν σχετίζονται επαναλαμβάνω μόνο με τα λόγια, τα οποία προφέρει ο ένας και ο άλλος ή με τις πράξεις τις οποίες περιγράφουν ο ίδιος ο Χριστός για τον έναν και για τον άλλον αλλά ακόμα και με τη γλώσσα του σώματός τους.

Μας λέει δηλαδή ο Ευαγγελιστής Λουκάς ότι δύο άνθρωποι ένας Τελώνης και ένας Φαρισαίος ανέβηκαν στο Ιερό, πήγαν στο Ναό για να προσευχηθούν και εκεί έρχεται η λεπτομέρεια.

Ο ένας μας αναφέρει για τον Φαρισαίο εισήλθε στο κέντρο του ναού «σταθείς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο». Σταθείς προς εαυτόν.

Ο άλλος αντίθετα δεν ήλθε στο κέντρο του ναού, δεν στάθηκε και δεν στράφηκε προς τον εαυτό του αλλά «μακρόθεν ἔστῶς». Ο άλλος πήγε κάπου μακριά, απομακρύνθηκε κι όχι μόνο απομακρύνθηκε, η μία σωματική κίνηση, αλλά και μία επιπλέον με πολύ νόημα σωματική κίνηση ότι «οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἑπάραι», δεν ήθελε καν να σηκώσει τα μάτια του στον ουρανό και «έτυπεν το στήθος αυτού». Και χτυπούσε το στήθος του και έκλαιγε και έκραζε.

Ο ένας σταθείς προς εαυτόν κοιτούσε δηλαδή τον εαυτό του, έβλεπε τον αντικατοπτρισμό της εικόνας που είχε δημιουργήσει ο ίδιος για τον εαυτό του, ασχέτως αν ενδεχομένως αυτή η εικόνα ανταποκρινόταν σε κάποιες πραγματικά αντικειμενικές πράξεις, εντούτοις ήταν ένας ύμνος προς το είδωλό του. Τι τονίζει βρισκόμενος στο μέσο του ναού; Ότι εγώ δεν είμαι όπως οι λοιποί των ανθρώπων, δεν είμαι άρπαγας, δεν είμαι μοιχός, δεν είμαι κακός άνθρωπος και αμαρτωλός όπως είναι οι υπόλοιποι και όπως ο Τελώνης αλλά εγώ νηστεύω, εγώ κρατάω και προσφέρω το 10% των εσόδων μου για φιλανθρωπία και ελεημοσύνη, εγώ τηρώ τις εντολές του Θεού και όλα αυτά τα λέει μέσα στο Ναό αυτοθαυμαζόμενος, μπροστά στον ίδιο τον Θεό, σε αντίθεση με τον Τελώνη, ο οποίος ενδεχομένως να είχε και αυτός τις ίδιες καλές πράξεις ή μπορεί και πολύ περισσότερες παρά ταύτα για τον

εαυτό του δεν αναφέρει καμία επιτυχία, δεν πάσχει από καμία αυτοαναφορικότητα, δεν κάνει καμία αναφορά σε αυτά που έχει κάνει ο ίδιος αλλά αντίθετα με κραυγές, με οδυρμό, με πόνο ψυχής και με αγάπη προς τον Θεό και προς τον άνθρωπο ζητά το έλεος του Θεού: «ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ».

Και αναρωτιέται ο Χριστός και θέτει το ερώτημα σε όλους μας. Ποιος από τους δύο θα επιστρέψει δικαιωμένος να συνεχίσει τη ζωή του; Ποιος από τους δύο δηλαδή έχει ευαρεστήσει τον Θεό. Ποιος από τους δύο είναι πιο κοντά στο Θεό.

Και ασφαλώς η απάντηση είναι προφανής στη λογική του Χριστού και την οποία την επεξηγεί κιόλας «πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται».

Μας παρουσιάζει δηλαδή δύο νοοτροπίες, δύο συμπεριφορές, δύο χαρακτήρες. Το δύσκολο αλλά και πολύ σημαντικό και ουσιώδες είναι κατά πόσο θα μπορέσουμε να δούμε εμείς ποια συμπεριφορά έχουμε υιοθετήσει στη ζωή μας, ποιος τύπος ανθρώπου από τους δύο είναι πιο κοντά στον δικό μας τύπο και στη δική μας συμπεριφορά. Να αναρωτηθούμε πόσες φορές και εμείς, αν όχι ενώπιον του Θεού, αλλά ίσως ενώπιον των ανθρώπων, ενώπιον ακόμα και των δικών μας ανθρώπων, μέσα στην οικογένειά μας, μέσα στο περιβάλλον μας, μέσα στην εργασία μας, μέσα στις παρέες μας δεν υιοθετήσαμε την επιλογή του Φαρισαίου να σταθούμε προς εαυτούς και να αρχίσουμε να απαγγέλλουμε και να απαριθμούμε στους άλλους πόσο πολύ τους έχουμε ευεργετήσει, πόσο ευνοημένοι είναι από εμάς, πόσα ενδεχομένως μας οφείλουν και ίσως και πόσο αχάριστοι είναι απέναντι μας. Αντίθετα ο Τελώνης είναι ο άνθρωπος που δεν διεκδικεί. Που το μόνο που διεκδικεί είναι αγάπη και συγχώρεση. Είναι ο άνθρωπος ο οποίος προσεγγίζει τον διπλανό του όχι με κατακτήσεις και κατορθώματα, αλλά με ικεσία και με αγάπη. Έρχεται να πει στον συνάνθρωπο του ότι δεν έρχομαι να σου αναφέρω τι έκανα για σένα αλλά πόσο σημαντικός εσύ για μένα. Έρχομαι στη ζωή σου όχι για να σου πω ότι χωρίς εμένα δεν μπορείς να κάνεις αλλά για να σου πω ότι εγώ δεν μπορώ να ζήσω χωρίς εσένα, ότι έχω ανάγκη την αγάπη σου, έχω ανάγκη την επιείκεια σου, έχω ανάγκη τη μακροθυμία σου, έχω ανάγκη τη φιλευσπλαχνία σου, έχω ανάγκη την κατανόησή σου, έχω ανάγκη την επιείκεια σου, έχω ανάγκη να βρεις τόπο να με συναντήσεις κι αυτός ο τόπος βρίσκεται στο χώρο της καρδιάς, της καρδιάς της ταπεινής, της καρδιάς της τρυφερής, της καρδιάς που λιώνει από αγάπη και από διάθεση συγχώρεσης, επικοινωνίας και πραγματικής ανθρώπινης σχέσης και φιλίας.

Ο ταπεινός είναι αυτός ο οποίος θα υψωθεί και ένα τέτοιο ταπεινό δούλο του Θεού τιμούμε σήμερα σε αυτόν εδώ τον περικαλλή Ιερό ναό, ένα ταπεινό τελώνη που ταπεινώθηκε απόλυτα, γι' αυτό και υψώθηκε στο ύψος της αγιότητας. Έζησε τον

3ο αιώνα, ένας ταπεινός χηνοβοσκός, ένας ταπεινός εργάτης της γης, ένας ταπεινός άνθρωπος του μόχθου και της καθημερινότητας και της βιοπάλης, ένας άνθρωπος, ο Άγιος Τρύφων δηλαδή που πότιζε τη γη με τον ιδρώτα του, την πότιζε με τα δάκρυα της προσευχής του, την πότιζε με την αγάπη του. Αυτόν τον Άγιο εορτάζουμε σήμερα εδώ στον όμορφο αυτόν Ιερό ναό για να μας φανερώσει ότι τα όσα μας διδάσκει ο Χριστός μέσα από παραβολές, μέσα από διηγήσεις, μέσα από διδαχές, μέσα από λόγους, μέσα από θαύματα, τα πάντα όσα μας δίδαξε και μας διδάσκει ο Χριστός είναι αλήθεια εφαρμόσιμη, υλοποιήσιμη και πραγματοποιήσιμη και αυτό μας το επιβεβαιώνει ο Άγιος Μεγαλομάρτυς Τρύφων.

Ο Άγιος Μεγαλομάρτυς Τρύφων είναι αυτός που έρχεται σήμερα να επιβεβαιώσει την αλήθεια της παραβολής του Τελώνου και του Φαρισαίου. Είναι αυτός ο οποίος έρχεται να παρηγορήσει όλους τους ανθρώπους που αισθάνονται αδύναμοι, που αισθάνονται λίγοι, που αισθάνονται ανεπαρκείς, όλους εμάς που νιώθουμε ότι απέχουμε πάρα πολύ, που νιώθουμε αυτό το αίσθημα να μην τολμούμε να σηκώσουμε τα μάτια μας στον ουρανό, να είμαστε καθηλωμένοι στα προβλήματα, στις δοκιμασίες, στις θλίψεις, στις αποτυχίες μας, στα λάθη μας και όμως ο Άγιος Τρύφων έρχεται μαζί με τον Τελώνη να μας δώσει δύναμη και να μας πει ότι όσο και αν στέκεσαι μακρόθεν, ακόμα και μέσα στα χωράφια, ακόμα και στα αμπέλια και στα ελαιοπερίβολα, όπου και αν βρίσκεσαι, ακόμη και αν βρίσκεσαι στο υπόγειο μιας πολυκατοικίας, όπου κι αν είσαι κλεισμένος χτύπα το στήθος σου όχι από απελπισία αλλά χτύπα το από αγάπη για τον Θεό και ζήτη το έλεός Του, ζητά την αγάπη του Θεού και το έλεος του Θεού, ζητά την αγάπη των αδελφών σου. Ζητά μία ζωή αγάπης. Γίνε ζητιάνος για την αγάπη. Γίνε ικέτης για την αγάπη και αυτή η αγάπη θα σε πάρει από τα ταπεινά και θα σε ανεβάσει στα υψηλά.

Αυτό είναι το μήνυμα της σημερινής ημέρας. Αυτό είναι το μήνυμα του Τριωδίου, αυτή είναι η προοπτική την οποία ανοίγει το Τριώδιο. Έρχεται να πάρει τον άνθρωπο από την απελπισία να τον οδηγήσει στην ελπίδα, έρχεται να πάρει τον άνθρωπο από την αποτυχία να τον οδηγήσει στην επιτυχία, έρχεται να πάρει τον άνθρωπο από το σκοτάδι για να τον οδηγήσει στο φως και σε αυτή την πορεία έχουμε οδηγούς Αγίους, Οσίους, Ασκητές Πατέρες και Μητέρες της Εκκλησίας, έχουμε οδηγό τον Άγιο Ένδοξο Μεγαλομάρτυρα Τρύφωνα του οποίου τιμούμε τη μνήμη το οποίο ζητούμε τις πρεσβείες και ικεσίες και του οποίου επικαλούμεθα την Χάρη του».

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών τέλεσε κατά το έθος τον αγιασμό και ανέγνωσε τις ευχές του Αγίου Τρύφωνος για τα αμπέλια, τα κτήματα και τα χωράφια.

Τον Σεβασμιώτατο ευχαρίστησε εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Αμπελουργών και όλων των μελών ο Πρόεδρος κ. Κωνσταντίνος Κάλλος, ενώ ο κ. Συμεών εξέφρασε τα θερμά του συγχαρητήρια στο Διοικητικό Συμβούλιο και στα μέλη του Συλλόγου για την αγάπη τους προς τον Ναό του Αγίου Τρύφωνα.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

